

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

*****

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

Ἀθῆναι 2025

Εισαγωγή

Μας θυμίζει ο αγιασμός το πικρό νερό στη Μερρά που μεταβλήθηκε με θεία επέμβαση σε γλυκό και ξεδίψασε το λαό του Θεού. Σύμφωνα με τη διήγηση του βιβλίου της Εξόδου, ο Θεός υπέδειξε στο Μωσή να βάλει ένα ξύλο μέσα στο νερό και αυτό αμέσως έγινε πόσιμο για τους ανθρώπους. Αυτή η πράξη προτύπωνε τον σταυρό του Κυρίου μας που αγιάζει τους ανθρώπους και την κτίση (Εξ. 15,22-25). Επίσης ο αγιασμός θυμίζει την προβατική κολυμβήθρα της Βηθεσδά όπου άγγελος κατά καιρό κατέβαινε τάρασσε το ύδωρ και ο πρώτος που έμπαινε μέσα σε αυτό θεραπευόταν όποιο νόσημα και αν είχε (Ιων. 5,1-18).

Ο αγιασμός συνιστά ένα από τα άπειρα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Πώς ένα απλό νερό μεταβάλλεται σε αγιασμένο ύδωρ το οποίο μένει αναλλοίωτο στον χρόνο και διοχετεύει με μυστικό τρόπο τη χάρη του Θεού σε αυτούς που τον δέχονται. Ο αγιασμός έχει εμφανή πολλές φορές τις ευεργεσίες του αφού μπορεί να βελτιώσει την υγεία ενός ανθρώπου ή ακόμα και να του αποκαταστήσει εντελώς από την ασθένεια που έχει. Ο αγιασμός επενεργεί θετικά ακόμα και σε ζώα, σε δέντρα, σε φυτά και γενικότερα στην κτίση. Είναι δε τόσο εμφανή τα αποτελέσματα του αγιασμού που μπορεί ο καθένας να το διαπιστώσει. Με τον αγιασμό αγιαζόμαστε πρώτα εμείς οι άνθρωποι και έπειτα και ο χώρος που βρισκόμαστε. Δεν πρέπει όμως να περιοριζόμαστε μόνο στα εξωτερικά, στο πως μας βοηθά ο αγιασμός στην υγεία του σώματός μας αλλά και πνευματικά αφού το αγιασμένο νερό έχει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και μπορεί να μας προστατεύει και από κάθε επιβολή του πονηρού ή και να μας βοηθήσει να απαλλαγούμε από τα πάθη μας και να αποκτούμε σιγά – σιγά τις αρετές. Σύμφωνα με την ευχή ο αγιασμός γίνεται «ἀφθαρσίας πηγήν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον». Ο αγιασμός βέβαια πάντοτε θα πρέπει να συνδυάζεται μαζί και με τα άλλα μυστήρια της Εκκλησίας μας, ιδιαίτερα την εξομολόγηση – μετάνοια και Θεία Κοινωνία ώστε να είναι κατά πάντα ευεργετικός στην ψυχή και στο σώμα μας.

Γνωρίζοντας τις ευεργετικές ιδιότητες του αγιασμού είναι καλό ο καθένας μας να έχει σπίτι του, στην εργασία του, στο αυτοκίνητό του και γενικά όπου βρίσκεται αγιασμό. Είναι καλή συνήθεια επίσης

να τελείται αγιασμός στους ναούς μας, στα σπίτια μας και στην εργασία μας κάθε πρώτη του μήνα. Έτσι και στα γραφεία της Μητροπόλεώς μας δεν θα μπορούσε να λείπει η τέλεση του αγιασμού κάθε αρχή του μήνα ώστε όλα να βαίνουν καλώς και να αγιάζεται ο χώρος και μαζί όσοι έρχονται για κάποια εργασία ή επίσκεψη. Επίσης ο αγιασμός περιλαμβάνει κάθε κληρικό και λαϊκό μέλος της Αγιοτάτης Μητροπολιτικής μας περιφέρειας Πάφου και Αρσινόης. Χρειαζόμαστε πάντοτε τη βοήθεια του Θεού στη ζωή μας καθώς και τον αγιασμό, αφού χωρίς τον Θεό δεν μπορούμε να κάνουμε ή να πετύχουμε τίποτα κατά τον λόγο του Χριστού: «Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. 15, 5).

Ευχαριστούμε τον Δρ. Χαράλαμπο Μπούσια, ο οποίος πάντοτε προθύμως μας συγγράφει κάθε ακολουθία των τοπικών μας αγίων της Πάφου έτσι και αυτή τη φορά. Με βάση τις «Περιστατικές Ακολουθίες» του ιδιωτικού και κοινωφελούς έργου στο Μικρό Ευχολόγιο μας συνέθεσε μια νέα ακολουθία. Εκτός από τα βασικά κοινά στους αγιασμούς στοιχεία, συνέθεσε μια εκτενή καθαγιαστική ευχή τοποθετώντας και τα ονόματα των γνωστών αγίων της Μητροπόλεως μας και μια ευχή στο τέλος περιεκτική πλούσιων νοημάτων και αιτήσεων.

Είθε ο Άγιος Τριαδικός Θεός να φωτίζει και αγιάζει τον καθένα μας και να μας οδηγή σε οδό σωτηρίας και αγιασμού Αιωνίας Ζωής.

Μάρτιος 2025
† ο Πάφου Τυχικός

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ χορός. Ἀμήν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα Τροπάρια.

Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,
μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ
ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Παναρέτου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄρετῶν ταῖς ιδέαις ἀρτίως ἔλαμψας
καὶ κατεφώτισας Πάφον,
ἧς ἱεράρχης σεπτὸς
ἐχρημάτισας, Πανάρετε θεόσοφε,
ὁ βιοτὴν ἀσκητικὴν
διανύσας νουνεχῶς διὸ
σὲ ἀνευφημοῦντες
τύρβης ἡμᾶς ἀνωτέρους
τοῦ κόσμου δεῖξον, δυσωποῦμέν σε.

Τῆς Ἁγίας Κωνσταντίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄσκητῇ τῷ Μεγάλῳ διακονήσασα,
ἐν Πάφου περιοικίδι
τῷ ἀσκουμένῳ σεπτῶς,

Ἰλαρίωνι, καὶ πίστει διαπρέψασα
 ὄφθης κοσμήτωρ γυναικῶν
 καὶ προστάτις Παφηνῶν,
 θεόσοφε Κωνσταντία,
 ἡμῖν Χριστὸν ἠ ἀόκνως
 ἰλεουμένη τοῖς τιμῶσί σε.

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ Στρατηλάτου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐχαίτων τὸ κλέος, σεπτὸν
 Θεόδωρον, δῶρον Θεοῦ φερωνύμως
 τὸν δωρηθέντα ἡμῖν
 ταῖς φαιδραῖς αὐτοῦ θαυμάτων ἐπιλάμψεσιν
 ὥσπερ πολυάθλον Χριστοῦ
 Στρατηλάτην οἱ πιστοὶ
 τιμήσωμεν κατὰ χρῆος
 αὐτῷ βοῶντες· Μὴ παύση
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Δόξα.

Ἐδραξί ὁ συνέχων τὰ πάντα, Κύριε,
 καὶ φιλευσπλάγγως τὸ γένος τὸ
 χοϊκὸν συντηρῶν,
 δὸς ἀνῦσαι με τὸν μῆνα τὸν ἀρχόμενον
 σήμερον ἐν ὑπακοῇ,
 ἐγκρατεία, προσευχῇ,
 ἀγάπη καὶ μετανοία,
 ὡς ἂν ὑμῶ Σε ἀπαύστως,
 Δωρεοδότα ὑπεράγαθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία, Θεοτόκε Παρθένε,
 τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον
 καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι
 ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον·
 Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ΄**).

Δόξα. Καὶ νῦν... Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης Προκείμενον.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Στίχος. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ὁ Διάκονος. Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ΄ 6-16).

Ἄδελφοί, παραγγέλλομεν ὑμῖν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν· οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γάρ, ὅτε ἡμεν πρὸς ὑμᾶς τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν· ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω. Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως· μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους. Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ Ἱερεύς Εἰρήνη σοί, τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ Χορός Ἀλληλούϊα (γ΄).

Ὁ Διάκονος. Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεύς Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε΄ 13-17)

Ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν.

Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ

καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

Ὁ Χορός Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Διάκονος Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός καθ' ἐκάστην δέησιν Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνα**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντων τῶν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ταύτῃ ἐργαζομένων, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας ταύτης καὶ τῶν προσελθόντων εἰς τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν ταύτην, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἱαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι φωτισμὸν γνώσεως διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας Αὐτοῦ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ἄραντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς τὴν εὐχὴν

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκὴν μεταποιήσας καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἄλατι θεραπεύσας καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἀγιάσας τῇ ἀχράντῳ Σου ἐπιφανείᾳ, αὐτὸς καὶ νῦν, δέσποτα, ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ποιήσον αὐτὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἀρουομένοις καὶ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εὐλογίας πηγῆν, ἰατρειᾶν παθῶν, ἁγιασμὸν οἴκων, πάσης ἐπιβουλής ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου ἀλεξιτήριον.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός Σοί, Κύριε.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς Σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀυχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ Σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίειαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον καὶ ψάλλων. Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος
καὶ τὸ Σὸν φυλάττων
διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα. *(ἐκ γ΄)*

Εἶτα ὀαντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος β΄.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον,
Θεοτόκε Παρθένε,
παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν
καὶ παρέχουσα ἰάματα
τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι
τὴν εὐλογίαν σου, ἄχραντε.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχήν

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὸν νέον μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, ὁ συνέχων ἐν δραξί τὰ σύμπαντα καὶ φιλανθρώπως συντηρῶν ἀσινεῖς ἐκ πειρασμῶν καὶ νόσων καὶ θλίψεων τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἀνῦσαι τὸν μῆνα τὸν ἀρχόμενον σήμερον ἐν ὑγιείᾳ, προόδῳ πνευματικῇ, ἐγκρατεῖᾳ σώματος καὶ γλώττης, προσευχῇ ἀδιαλείπτῳ, ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ καὶ ἀληθῇ μετανοίᾳ, τοὺς νῦν δεομένους σου, τοὺς φιλοπόνως ἐργαζομένους ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ, τοὺς αὐτῆς λειτουργοὺς τῶν ἱερῶν μυστηρίων, διακονούντων ἐν αὐτοῖς, ψαλλόντων, ἀγαπώντων τὴν εὐπρέπειαν τῶν οἴκων Σου καὶ πάντων τῶν οἰκούντων ἐν τῇ θεοσώστῳ ἡμῶν ἐπαρχίᾳ. Κἀμὲ τὸ ἀνάξιον, τὸν εὐθύνην ψυχῶν φέροντα τῆς λογικῆς ἦν μοὶ ἐνεπιστεύθης ἀγέλης, ἀξίωσον εὐαρεστεῖν Σοὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ὀδηγεῖν τὴν ποίμνην Σου εἰς ὁδὸν σωτηρίαν, ὡς ἂν ὑμνῶ Σε ἀπαύστως, Δωροδοτὰ ὑπεράγαθε, ὁ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν μερμινῶν τῶν ἀπολωλότων καὶ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ

ὡς ἂν δοξάζω Σε, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ Σου Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Δίστιχον.

*Εὐλόγει Τυχικόν, εὐσπλαγγνε Κύριε,
Πάφου ἀρχιθύτην, Χαραλάμπης ψάλλει.*

**ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
Τῷ ΜΟΝῶ ΑΛΗΘΙΝῶ
ΘΕῶ ΗΜΩΝ**

Ἀριθμ. Καταλ. Δ 198 / 29-3-25